

OBLUDA

Jó 200 nás tam bylo na brize do Číny
a furt se jenom pilo až tuhly ledviny
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz
křik plavčík na stožáru a hlásek se mu třás

Já tady nebudu já vidím vobludu já vodsad' pryč pudu jímá mě strach
chyťte tu vobludu sežere palubu - tohle je vo hubu achich och ach

Má ocas dvě stě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným
a páchne řve a krká a z tlamy pouští dým

Já tady nebudu...

Rum kapitánem hází chce pálit z kanónu
zapomněl že ho v září prochlastal v Kantonu
když uviděl tu bídu hned zpotil se jak myš
poklekl ke komínu pěl: K tobě Bože blíž

Já tady nebudu...

Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha
zalehl u zábradlí a házel flaškama
když na vobludě bouchl kanystr vod
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na br

Já tady nebudu...

Tři stěžně rozlámala na naší kocábce
však ztuhla jako skála když čuchla k
pak démon alkoholu ji srazil v oceán
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál

ANDĚL

Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, rozlámali mu křídla
díval se na mne oddaně, já měl jsem trochu trému
tak vtiskl jsem mu do dlaně krabičku od parfému

A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky
debatujíce o bohu a hraní na vojáky
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat

A proto...

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy

A proto...

ČERVENÁ ŘEKA

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

JDOU PO MNĚ JDOU

Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš
pak jednou v létě řek jsem bať, svět fackuje tě a tak mu to vrat'

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám
zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to National bank

Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou
kdyby mě chytli, jó byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing Jé jé

Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt
byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize

Však půl roku na to řekla mi dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost
sbal svých pár švestek a běž si kam chceš,
tak jsem na cestě a chudý jak veš

Jdou po mně jdou...

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen
kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen at' mají vztek

Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou
kdyby mě klofly, jó byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing Jé jé

NESTŮJ A POJĎ (z filmu Páni kluci)

Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
my jsme ti tři jak se patří, nápadů studánka

Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
čeká nás štěstí a sláva, tak, jako v čítankách

Ať naše vlajka vlaje dál, dál, dál,
všem holkám zprávu dá, že vyplujem v dál
a poplujem dál - on, ty a já

Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
za všemi poklady světa, které nás čekají

Ať naše vlajka vlaje dál, dál, dál,
všem holkám zprávu dá, že vyplujem v dál
a poplujem dál - on, ty a já

Nestůj a pojd', nestůj a pojd', nestůj a pojd',
za všemi poklady světa, které nás čekají

RENÉ, JÁ A RUDOLF

Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí volna,
někdo si běhá jen tak po lese jiný zas chodí zvolna.
My však neznáme rozkoš oddechu a sportujeme v houfu,
nikde nejmenší známky po břichu my propadli jsme golfu.

René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf.

Nedělní odpoledne stane se pro mnohé chvílí nudy,
někdo to pomyšlení nesnese a tak jde válet sudy.
Věřte, že nás už vůbec nevábí ve tvářích dívek důlky,
můžou mít vlasy jako hedvábí nám stačí řádné hůlky.

René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf,
René, já a Rudolf chodíváme na golf.

Major, já a Mimo nepijeme limo
Major, já a Mimo my pijeme pivo
Major, já a Mimo nepijeme limo
Major, já a Mimo my pijeme rum

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

Maminko, tatínku, posílám vám vzpomínku
z letního tábora, jistě víte, že vám píše vaše dcera Barbora.
Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list.
Polívka studená, co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže,
slíbili bojovku, pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku.
Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí,
kteřá je příšera, scházejí se, líbají se u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Steve.
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nespěšný, líbej mě, Steve.

Závěrem dopisu ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí.
Když běží po lese, všechno na ní třese se.
Užívá make-upu, co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila...

P.S. je tady ještě:
Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku, máme v plánu zastavit se v Jitexovém středisku.
Když jsme se koupali, všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná v jednoduchých plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív?

14

ZA ZDĚNÍ MILENCI

Stalo se v Plzni v 16.století v takovém klášteře, kterej už není
že dorazil z dálky mnich, prej to byl Španěl
krásnej i urostlej a patřičně hrdej

Boty si ochodil, boty si neochodil... boty si nemoh ochodit,
protože měly tvrdou podrážku
Jemu to vadilo, jemu to nevadilo... jemu to nemohlo vadit,
protože mu to bylo úplně šumafuk Lajlajlaj...

Zanedlouho za ním přijel další krajánek
údajně příbuznej - oni mu to věřili
Španělsky řek: „Dejte mi komůrku vedle bratrance, já budu klidnej.“

Byl to příbuznej, nebyl to příbuznej... on to nemoh bejt příbuznej
to ale nikdo nevěděl
Dali mu komůrku, nedali mu komůrku... oni mu tu komůrku nakonec dali
v dobré víře Lajlajlaj...

A z toho příbuzného se vyklubalo něco strašlivého
ne žádná obluda, jenom smutná dívka, co nástrah se nebála,
šla za milým do kláštera, za muže se strojila, nebylo to stejně nic platný

Oni se milovali, oni se nemilovali... oni se nemohli milovat
protože to nebylo dovolený
Mniši je zabili, mniši je nezabili.. mniši je nemohli zabít
nebyli na to stavěný Lajlajlaj...

Tak vyrazili do ulic za zedníkem Šimicem
„Šimici pojď nám ukázat, jak se zed' staví.“
v jedné tajné chodbě je potom zazdili, ona vřískala, on byl klidnej

Mniši byli rádi, mniši nebyli rádi... mniši museli bejt rádi
a ještě se naučili míchat maltu
Oni tam straší, oni tam nestraší... oni tam musí strašit....
protože je to jenom pověst Lajlajlaj...

7

TŘI KŘÍŽE

Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má d'ábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave" míří k útesům, který znám.

Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce-kámen a jméno Stan.

Jen tři kříže...

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

Jen tři kříže...

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ..."

Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený, lodní deník a v něm, co jsem psal

BURÁKY

Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny ted' rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

Hej hou, hej hou...

Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

Hej hou, hej hou...

ZVEDNĚTE KOTVY

Už vyplouvá lod' John B, už vyplouvá lod' John B
okamžik malý jen, než poplujem v dál
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám - tak nechte mě plout

Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil
vím, že cesta má konec už má
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám - tak nechte mě plout

Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl
okovy na ruce dal a pistole vzal
šerif John Stone, šerif John Stone
moji svobodu vzal - šerif John Stone

Už vyplouvá lod' John B, už vyplouvá lod' John B
okamžik malý jen, než poplujem v dál
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám - tak nechte mě plout

Sil už málo mám - tak nechte mě plout

HLÁSNÁ TŘEBÁŇ

Hlásná Třebáň je krásná a proto ke svý Máně do Třebáně
často jezdit hledím.
Hlásná Třebáň je krásná, u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

Dole u Berounky roste kapradí, komáři že koušou to nám nevadí.
Máňu u řeky když večer objímám tak bodání hmyzu vůbec
nevnímám.

Hlásná Třebáň je krásná a proto ke svý Máně do Třebáně
často jezdit hledím.
Hlásná Třebáň je krásná, u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

KDYBY SE V KOMNATÁCH

K životu na zámku mám jednu poznámku
je tu neveselo, je tu truchlivo
v ostatních královstvích nezní tak málo smích
není neveselo, není truchlivo

Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati začali kejklovati
kdyby nám v paláci pištěli dudáci
to by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce naříká
tam je neveselo, tam je truchlivo
chtěla bych dům pestrý, kde znějí orchestry
pěkně naveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách...

LOJZA A LÍZA

"Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?" "Dojdeš pro vodu?" "Už běžím." "No proto."

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji.
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.

4

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

Telegram s adresou svět, píšu v něm pět vlídných vět jedné dívce
kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí a kolik náhod mu poručí
chtěl bych jen vidět tvář očí, které budou jej číst.

Šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,
sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,
bude v očích mít úžas, jak Alenka v říši divů
I když dá mi košem až řádky bude číst,
já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,
bude v očích mít úžas, jak Alenka v říši divů.

Já nechal všechna okna dokořán a díval se na svět ze všech stran
jak se koulí
a celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme,
snad adresu najde toto poselství mé.

Šel bych cestou prašnou...

Odmítli můj telegram a řekli poslat jej není kam, adresa schází
a celý den přemítám o dívce neznámé
proč už se dávno neznáme, snad adresu najde toto poselství mé.

Šel bych cestou prašnou...

...bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

Bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

17

ZACHRAŇTE KONĚ

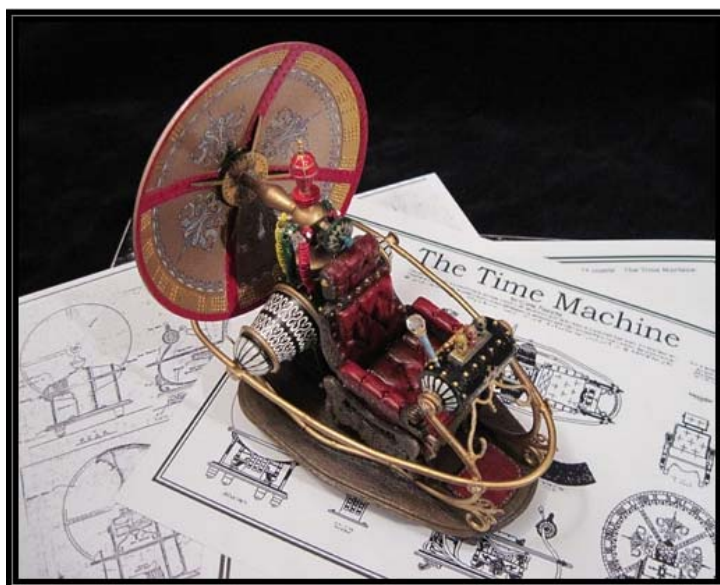
Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli
věř mi, koně pláčou, povídám
To byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
hejna kohoutů a bůhví kam

Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
pročesal plamen, spálil na troud

Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal
já viděl, jak to hříbě umírá
Klisna u něj a smuteční děj se odbývá
jak tiše pláče, oči přivírá

Zachraňte koně...

Zachraňte koně!

OKOŘ

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, roubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat.

Na hradě Okoři světla už nehoří, bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on jí sebral od komůrky
klíč.

Jednoho dne zrána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes', nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, zuřivě jí líbal, vykloubil si sanici.

Na hradě Okoři...

ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC

Například východ slunce a vítr ve větvích
anebo píseň tichou jak padající sníh,
tak to prý nelze koupit za žádný peníze,
jenže zbejvá spousta věcí a ty koupit lze

Vždyť víš, štěstí je krásná věc,
vždyť víš, štěstí je krásná věc,
štěstí je ta krásná a přepychová věc,
ale prachy si za něj nekoupíš

Jó kartón malborek a taky porcelán ,
s modrejma cibulkama - tapety, parmazán ,
pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein,
tak možná, že to není štěstí - ale je to fajn

Vždyť víš štěstí je krásná věc...

Například východ slunce a vítr ve větvích ,
anebo píseň tichou jak padající sníh,
tak to prý nelze koupit za žádný peníze,
jenže zbejvá spousta věcí a ty koupit lze

Vždyť víš štěstí je krásná věc...

Takovej východ slunce je celkem v pořádku,
peníze mám ale radši - ty stojej za hádku
a proto když se dočtu o zemětřesení
nebo o táboře v Prorubkách - tak řeknu: K neuvěření!

2 Vždyť víš, štěstí je krásná věc...

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU

Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,
To koukáte, to koukáte, to jsem měl dnes k obědu.

pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu - to koukáte...

kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou - to koukáte...

sám jsem si za pecí zadělal telecí - to koukáte...

škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný - to koukáte...

uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožku, blinčiky, kartofěly, svinčíky,
co je moc, to je moc, syrečky from Olomóc,
na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
špenátovou konzervu, ted'ka všechno rozervu,
vařené bravčové, zožrali ho bačové,
žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vode dna dala tetka hodná,
zaječí pysky zapíjel jsem whisky
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařeny.

To koukáte, to koukáte, to jsem měl dnes k obědu!

19

STÁNKY

U stánků na levnou krásu postávají a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj'.

Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

U stánků na levnou krásu postávají a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Jen zahlídli svět...

JOŽIN Z BAŽIN

Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu.
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
Rádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin

Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží
Jožin z bažin už si zuby brousí
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo

Projížděl jsem dědinou, cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD

Jožin z bažin močálem se plíží...

Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl

Jožin z bažin už je celý bílý
Jožin z bažin z močálu ven pílí
Jožin z bažin, dostal se na kámen
Jožin z bažin, tady je s ním ámen
Jožina jsem dostal, už ho držím, joho,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO